

Petroleumstilsynet v/Sigve Knudsen
Postboks 599
4003 Stavanger

Vår ref: HS

Dato: 21.09.2017

HØRINGSSVAR – forslag til endringer i HMS-regelverket

1. Innledning

Det vises til Petroleumstilsynets høringsbrev av 30. juni 2017, med høringsfrist 1. oktober 2017.

Det foreslås endringer i forskrift av 12. februar 2010 nr. 158 ("heretter rammeforskriften"), forskrift av 29. april 2010 nr. 611 ("heretter styringsforskriften"), forskrift av 29. april 2010 nr. 613 ("heretter aktivitetsforskriften"), forskrift av 29. april 2010 nr. 634 ("heretter innretningsforskriften") og veiledning til forskrift av 29. april 2010 nr. 612. ("heretter TOF")

Dette høringssvaret er utarbeidet i samarbeid med L-8 som er bransjeforumet for landanleggene. Når det gjelder andre øvrige innspill viser L-8 også til Norsk Olje og Gass sitt høringssvar.

2. L-8s overordnede synspunkter

L-8 har følgende overordnede synspunkter når det gjelder endringene i HMS-regelverket.

- Det er viktig med et felles regelverk for land og sokkel, men der det er konkrete ulikheter mellom disse to, og forutsetningene tilsier ulikt regelverk, må dette presiseres i regelverket og/eller utarbeides egne bestemmelser som klargjør disse forskjellene.
- L-8, i likhet med NHO, er av den prinsipielle oppfatningen at kostnader knyttet til tilsyn med at regelverket overholdes er et myndighetsansvar som skal og bør finansieres over statsbudsjettet, ikke av næringen. De allerede eksisterende tilsynsgebyrene må ikke bli høyere og/eller medføre økte kostnader for landanleggene. Økte kostnader vil føre til en tilleggsbelastning som er uhensiktsmessig, særlig nå som næringen har vært igjennom store strukturelle og økonomiske endringer grunnet oljeprisfall.
- Tilsynsaktiviteten skal være risikobasert og L-8 forventer at Petroleumstilsynet først og fremst prioriterer kontroll av alvorlige lovbrudd. Anvendelsen av sanksjoner må også stå i forhold til avviket som oppdages. Landanleggene vil selv rette opp avvik på eget initiativ når et avvik er konstatert.
- Tilsynsrapporter som publiseres av Petroleumstilsynet skal bygge på riktig fakta og forelegges bedriften før offentliggjøring. Uriktige tilsynsrapporter påfører landanleggene tap både økonomisk- og i form av

omdømme. Faren for at slike feil oppstår må minimeres fra Petroleumstilsynets side.

I tillegg til overordnede synspunkter ønsker L-8 å komme med innspill til endringer i disse forskriftene:

**-Styringsforskriften med tilhørende veiledning
Til § 29 Varsling og melding til tilsynsmyndighetene av fare- og ulykkessituasjoner.**

Petroleumstilsynet har i utgangspunktet i denne høringsrunden foreslått noen små endringer og presiseringer i forskrift og veiledning til § 29. L-8 er imidlertid av den oppfatningen at bestemmelsen § 29 og veiledningen bør gjennomarbeides og forenkles i mye større grad.

Styringsforskriften § 29, første ledd fastslår at "*operatøren skal sikre koordinert og umiddelbar varsling per telefon til Petroleumstilsynet ved fare- og ulykkessituasjoner som har ført til eller **under ubetydelige endrede omstendigheter kunne ha ført til (...)***"

I veiledningen til styringsforskriften står det opplistet noen ulike fare- og ulykkessituasjoner som operatøren bør, eller skal varsle i fra om til Petroleumstilsynet. Det fremstår imidlertid som uklart hva slags typetilfeller som faller inn under "*ubetydelige endrede omstendigheter*". Veiledningen sier ikke noe om hvilke typetilfeller som kan falle inn under "*ubetydelige endrede omstendigheter*".

Petroleumstilsynet bør kunne gi en bedre oversikt over hvilke situasjoner som tilsynet mener faller inn under dette vilkåret.

Spørsmålet er også om det foreligger en nedre grense for hva Petroleumstilsynet kan kreve at operatørene melder ifra om. Det er jo noen hendelser som tenkelig kunne ha ført til en fare- eller ulykkessituasjon, men som blir avverget og/eller ikke inntreffer. Dersom Petroleumstilsynet oppstiller et krav om at alle slike typetilfeller skal meldes i fra om vil dette medføre mye merarbeid for landanleggene. L-8 har vanskeligheter med å forstå at bestemmelsen skal tolkes så strengt. I den forbindelse bes det at Petroleumstilsynet gjør rede for hvordan bestemmelsen skal forstås og praktiseres.

Det har også oppstått noen spørsmål knyttet til de ulike varslingsrutinene og fristene. I styringsforskriften § 29, første ledd skal operatøren varsle Petroleumstilsynet umiddelbart per telefon. I styringsforskriften § 29, andre ledd, fastslås det imidlertid at varslet skal bekreftes skriftlig. Er det sånn å forstå at forhold som faller inn under styringsforskriften § 29, første ledd, litra a) til e), og/eller under vilkårene "*ubetydelige endrede omstendigheter*" både skal varsles umiddelbart muntlig, og så skriftlig etter styringsforskriften § 29, andre ledd?

Dersom man legger til grunn at ulykker etter styringsforskriften § 29, første ledd både skal varsles muntlig og skriftlig, er det da et krav fra Petroleumstilsynet om at varslet skal sendes skriftlig samme dagen, eller kan varslet sendes på et senere tidspunkt?

Dersom varsløt kan sendes på et senere tidspunkt, er fristen da sammenfallende med den som fremgår i styringsforskriften   29, fjerde ledd, om at varsløt sendes skriftlig til Petroleumstilsynet første arbeidsdag etter at situasjonen inntraff eller ble oppdaget?

Styringsforskriften med tilhørende veiledning anvender også begrepene varsling og melding om hverandre. Det samme gjør Petroleumstilsynets eget skjema for innmelding av skader. Begrepsbruken er ikke alltid konsekvent, noe som fører til en uklar forståelse av bestemmelsene. L-8 ber derfor om at Petroleumstilsynet kommer med en presisering av hva forskjellen er på varsling og melding etter styringsforskriften.

For øvrig når det gjelder presiseringen i veiledningen   29, avsnitt 12, som viser til arbeidsmiljølovens   5-2, og vilkåret "alvorlig skade", viser L-8 til Norsk Industris høringssvar til Arbeidstilsynet, datert 15.09.17. Her besvarer Norsk Industri Arbeidstilsynet forslag om å forskriftsfeste innholdet i begrepet alvorlig skade i en egen bestemmelse. Norsk Industri er av den oppfatningen at Arbeidstilsynet ikke har gjort et godt nok forarbeid forutfor forslaget om å forskriftsfeste innholdet i begrepet alvorlig skade. Forslaget til Arbeidstilsynet utvider også innholdet i begrepet alvorlig skade på en uhensiktsmessig m te. I tillegg anvender Arbeidstilsynet også begrepene varsling og melding om hverandre. Det samme gjør Petroleumstilsynet i styringsforskriften   29, med tilhørende veiledning. Det er et klart skille i mellom hva som skal anses som en alvorlig skade og *varslingspliktig* etter arbeidsmiljøloven   5-2, første ledd og det som er *meldepliktig* etter arbeidsmiljøloven   5-2, tredje ledd. Det samme vil også gjelde for tilfeller som faller inn under styringsforskriften   29, med tilhørende veiledning. Det er et skille imellom skader som er varslingspliktige og meldepliktige. Dette er som nevnt ovenfor ikke tydeliggjort godt nok i styringsforskriften   29 med tilhørende veiledning. L-8 forventer at Petroleumstilsynet praktiserer arbeidsmiljøloven   5-2, herunder kravet om hva som skal varsles og meldes ifra om i tråd med lovgivers intensjon.

-Veiledning til TOF Til å 33a Kontroll- og overvåkingssystem

Siste avsnitt skal lyde:

Ved utforming og drift av alarmsystemene bør standardene EN 62682 og EEMUA 191 legges til grunn. Ytelseskravene i EEMUA 191 kapittel 6 og EN 62682 kapittel 16.5 bør tilpasses det spesifikke anlegget.

Det kan være problematisk at det vises til disse standardene ved drift av anlegget. Dette på bakgrunn av at de fleste kontrollrom for landanlegg er bygget f r disse standardene ble etablert, og selv ved ombygginger kan det være vanskelig å følge standarden fullt ut. Dette er en relevant kommentar selv om Petroleumstilsynets retningslinje YA-710 har vært gjeldene i lang tid.

Med vennlig hilsen
Norsk Industri og L-8

For L-8
Hilde Selle